

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Țineți cu poporul,
cașă nu răstăciți!”

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înregistrat în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943

Organ al Asociației „Asura,”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șa guna 6. Telefon 83/A

Taxe poștale plătite în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Așteptăm cu încredere

Puține, ori poate nici unul din popoarele Europei n'au avut atât de suferințe nedrepte de purtat în scurgerea veacurilor, ca neamul nostru românesc. Cine cunoaște istoria Românilor știe că aceste nu sunt vorbe goale, ci adevărul curat. Și toate acestea suferințe au căzut pe capul nostru în primul rând, din cauza situației geografice a ținuturilor locuite de români, regiuni peste care au trecut toate furtunile istoriei.

Puține au fost nenorocirile și suferințe pe eari ni le-am pricinuit noi înșine, adică poporul însuși, prin prostia sau lăcomia lui, prin însăși firea sa, care nu a fost niciodată necumpătată, lipsită de măsură. Luptele pentru scaunul domniei dintre familiile voievodale, dintre boeri, au adus desigur nenorociri asupra țărilor românești; vr'un Domn cu puțină judecată a putut lua măsuri asupritoare pentru mulțime; boeri sau arândași au putut exploata prea greu poporul. Dar acestea rele n'au pornit din însăși firea poporului român iubitor de dreptate, ci din lăcomia și răutatea câtorva oameni.

În masele lui mari, în totalitatea sa, am putea zice, neamul nostru nu și-a croit o soartă rea prin neghiobia sau pornirile sale rele, ci a suferit în urma primejdiilor venite din afară, fiind mai așezați în „calea răutăților”, cum spune cronicarul.

Dar chiar din acest motiv, ne-

O schimbare în raporturile ruso-japoneze

— Rusia a denunțat pactul de neutralitate —

Cu patru ani în urmă, între Japonia și Uniunea Rusiei Socialiste Sovietice s'a încheiat un așa zis pact de neutralitate, adică de neamestec al celor două țări în vreunul din conflictele ce s'ar ivi între ele cu alte puteri.

Printre alte clauze ale pactului încheiat între Japonia și Rusia se afla și una care prevedea, că valoarea actului iscălit ar fi de o durată de 5 ani și că desfacerea lui va trebui făcută cu cel puțin un an înainte de termenul fixat.

După socotelile făcute, peste un an pactul de neutralitate ruso-japonez își îndeplinea sorocul. Ori, între timp și tocmai în zilele când Japonia primește serioase lovituri în Pacific din partea forțelor americane — d. Molotov, comisarul afacerilor externe al U.R.S.S., a încunostiințat printr'o notă

știindu-ne pe noi vinovați, noi am rămas veșnic nescuduiți în credința în biruința dreptății. Pentru că numai omul sau poporul care răstoarnă cu voia legile dumnezeiești și omenești, care se face însuși vinovat de călcarea în picioare a dreptății sale sau a altora, își pierde cu dreptul nădejdea în biruința dreptății sale.

Noi am știut, totdeauna, din experiența alor două mii de ani de istorie, că „ce e val ca valul trece”,

pe reprezentantul diplomatic japonez aflat la Moscova, că date fiind împrejurările schimbate, Rusia Sovietică se vede îndreptățită a denunța contractul încheiat acum patru ani.

Hotărîrea Rusiei Sovietice este motivată, printre altele, cu aceea, că după încheierea pactului, Japonia a declanșat războiul împotriva Statelor Unite și Angliei — alături de Germania, dușmana celor trei mari aliați. În mod firesc, Rusia Sovietică nu mai putea prelungi un angajament cu o putere care s'a așezat în tabăra potrivnică alianței sale.

Ce urmare va avea această importantă hotărîre diplomatică rămâne să vedem.

■ Iubește libertatea mai presus de orice și nu tăgădui adevărul, nici chiar în fața Tronului.

că suferințele și samavolniciile nu pot fi durabile, că dreptatea, temelia vieții, iar trebuie să iese la lumină după trecerea furtunii.

Aceasta e și tăria de azi a neamului nostru: că vom eși cu bine, cu drepturile noastre biruitoare și din acest cumplit război ce se apropie de sfârșit. Credem așa știind că nu urmărim nici nu dorim ca dreptatea noastră să facă nedreptate altora. Așteptăm cu încredere sfârșitul războiului.

Munca binecuvântată

Trei sunt condițiunile esențiale pentru ca lucrarea, activitatea, munca noastră să fie binecuvântată; adică să nu fie un chin al vieții, ci o plăcere și o bucurie a ei. Munca trebuie să fie răsplătită după vrednicie, să nu întrecă puterile trupesti sau spirituale ale omului și să fie liberă.

Aproape pretinderea în Transilvania, leagănul limbei românești, se folosește cuvântul lucru și lucrător, în loc de muncă și muncitor. Dar cuvântul „lucru” vine dela latinescul „lucrum”, ceea ce înseamnă câștig. Aceasta e o dovadă că strămoșii cari ne-au plămădit limba nu cunoștea munca nerăsplătită, ci lucrul împreună cu câștig, că n'au fost niște sclavi cari lucrau la poruncă, ci oameni liberi, cari făceau ca lucrul lor să fie răsplătit.

Răspata muncii trupesti nu-i desătul fie numai atâta cât să faci trai de azi pe mâne, strictul necesar de azi pe mâne, strictul necesar pentru viața trupului. Răspata sau câștigul trebuie să fie în măsură de a se putea îngriji omul și de partea lui sufletească. Să aibă, în urma muncii lui, mijloace îndestulătoare pentru a-și putea cultiva și îmbogăți și spiritul, de a-și procura și lucrării sufletești.

Pentru ca munca să fie binecuvântată se cere apoi ca ea să nu întrecă prin povara ei puterile omului, fie că lucrează cineva cu brațele, fie cu mintea. Munca peste puteri e josnică și nu-i îngăduită nici pentru vite, și numai nebunul încarcă carul așa de tare încât își bate

(Continuare în pag. 2-a.)

FOIȘOARA

Pădurea grofului

Satul Movilenii de Câmp, pe vremurile de demult, își avea casele împrăștiate ca și cu furca, pe două costile, ce stăteau față în față, ca două file de carte deschisă la mijloc. Spre soare răsare era partea, la care i se zicea Movilenii din față, iar cealaltă jumătate a satului era așternută pe costila dinspre asfințit și i-se spunea Movilenii din dos. De aceea nu erau rari cazurile, când se porecleau oamenii, cu nume ca: „Ion al Sâii din față” și „Ion al Mâii din dos”. Sau:

Ileana din față și Ileana din dos”. Între cele două jumătăți de sat era săpată de valurile apelor o vale adâncă, cu maluri prăpăstioase și cu băltoace puturoase, de care fugeau și broaștele cari aveau nasuri mai subțiri. Vreo cinci, șase podețe, șubrede, treceau lumea dintr'o parte în alta a satului. Biserica și școala erau în Movilenii din față, chiar în marginea satului, acolo, unde nu mai aveau ce căuta cerșitorii, că nu mai era, dela cine să ceară pomână, nici salaș de noapte.

Față în față cu biserica și școala, — două clădiri vechi de lemn, — pe partea din dos, începând dela streșinile căsuțelor, se întindea o pădure de stejari, tânăra, frumoasă și netedă ca peria. I se zicea „Pădurea grofului”.

lui”.

Se vorbea, pe acea vreme, că stăpânul pădurii stă la oraș, în niște case mari, că umblă mai mult în trăsură și călare, decât pe jos. Că e atât de bogat, că nici nu-și cunoaște bogăția, nici nu știe de pădurea din Movilenii de câmp.

Cu toate acestea, de pădurea grofului nu cuteza să se atingă nime. Nici săracul să-și strângă o mână două de vreascuri uscate, nici bogatul să-și taie o coadă la sapă, nici tânărul să culeagă un fir de drămbonici iubitei sale, nici fetița de școală să adune un mănunchi de viorele pentru domnișoara învățătoare. Se fereau oamenii de pădurea grofului, ca de un spital de ciurmați. Și alungau vitele din preajma ei, ca de un

loc cu iarbă otrăvicioasă.

În hotarul satului Movilenii de Câmp nu era altă pădure decât a grofului. Oamenii cumpărau lemnele dela depărtări mari. Numai când copacii erau înalți, îmbătrâniți, se tăia și pădurea grofului și se vindeau lemnele localnicilor pe prețuri mari, urcate ca pe o marfă rară. Atunci puneau piciorul și oamenii din Movilenii de Câmp în pădurea grofului. Altădată, nu se pomenea să calce cineva în cuprinsul ei, ca în împărăția bălaurului din povești.

De asta avea grijă, unul de-l chema Moji. Era pădurarul grofului, și avea în pază cinci păduri, din cinci hotare, învecinate. Alerga calare dela una la alta și niciodată nu putea fi

(Continuare în pag. 2-a.)

DUMINECA ÎN SAT LA NOI

Pe

urmele

Domnului

„Se tae și în foc se aruncă”

Arătând lumii după ce se pot deosebi proorocii mincinoși de cei adevărați, Mântuitorul spune și judecata, sentința, care trebuie dată celor răi. „Tot pomul care nu face roadă bună se tae și în foc se aruncă”, zice Domnul, continuând asemănarea de mai înainte între om și pom, între roșdele pomului și faptele omului.

După cum pomul ce nu mai rodește sau face roade rele trebuie tăiat și aruncat în foc să ardă, tot așa și omul care face fapte rele, urmează să fie pedepsit, fie încă în viața aceasta, fie în cea viitoare.

Dintre oamenii răi și păcătoși cei mai primejdioși sunt proorocii mincinoși, cari nu numai dau pilde rele prin faptele lor, ci chiar învață și îndeamnă pe alții să meargă pe calea păcatului. Ei trebuiesc descoperiți și îndepărtați dintre oameni, după cum se ieia prin tăere dintre pomii buni și cei răi, ca să nu mai țină loc și să umbrească pământul d-geaba.

Dar sentința dată de Mântuitorul privește nu numai pe profesii minciunii ci pe toți oamenii păcătoși. Așa că e de lipsă să ne însemnăm bine în minte și în inimă acest adevăr: nici un păcătos nu poate scăpa de pedeapsa meritată. El va fi tăiat și aruncat cu siguranță în foc, fie încă în lumea aceasta, fie în viața viitoare.

Intr'adevăr vedem că și în lumea aceasta chiar legile civice, legile țării, cuprind pedepse pentru făcătorii de rele, de nelegiuire și crime, pentru toți cei ce rodesc păcat în loc de fapte bune. Dela închisoare sau pedepse în bani până la temniță pe viață sau tăierea capului, sunt nenumărate pe-

dibuit, la care pădure își face rândul. Moji era un bărbat voinic, bine legat. Avea mustăți lungi, răsucite în sus, sprâncene stufoase și încruntate. Fără arma încărcată nu se ducea nici să bea apă din izvor, nici să-și cumpere tutun din prăvălie.

Se spunea că doarme cu arma alături și că nici în biserică nu intră fără ea. Mai era și om rău, căinos, că-i merse vestea peste nouă hotare. De pădurea grofului și de pădurarul ei Moji erau legate întâmplări, la auzul cărora se sburlea părul în cap și tremura pielea pe om de frică mare. Bătaii, surori cu moartea, schingiuri, sdrobiri de oase, ruperi de mâini, capete sparte, chiar și moarte de om s'au întâmplat în viața pădurii grofului, de când Moji a ajuns păzito-

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Aprilie

Dum. IV din Post Ev. Marcu IX, 17-32. Gl. 4 Sf. 1.

Luni	16 M. Agapi
Marți	17 C. Simeon Pers.
Miercuri	18 P. Ioan
Joi	19 C. Ioan d. Peșt.
Vineri	20 P. Teodor Tr.
Sâmbătă	21 M. Ianuar
Dum.	22 P. Teodor Sich.

Dum. V. din Post Ev. Marcu X. 33-45. Gl. 5 Sf. 2

Soarele

1 Aprilie răs. 5 ore 59 m. Ap. 6 ore 44 m.
15 Aprilie răs. 5 ore 34 m. Ap. 6 ore 58 m.

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani)

1-3 ploios, 3-4 nor. 5-6 ploaie cu ninsoare.
7-10 ceață și frig, 11-14 bine și ploios, 15-18 bine, 19 vânt rece, 20-21 ninge, 22 bine, 23-25 ploaie cu ninsoare, 26-28 bine, 29 ploios 30 bine.

Poezii populare

— Din Mărginime —

Culese de MARIA CUNTAN

Tot trecând la mândra dealul

Mi s'a despotcovit calul,

Nu e vina calului

Nici a potcovarului,

Aruncă-ți pruncul din brață.

— Ba eu nu-l voi arunca

Că-i dela inima mea.

Căpitanul s'a ncruntat.

— Nevastă fără bărbat,

Vrei să-ți vezi pruncul ucis

Ori să faci precum ți-am zis?

Da nu-i vina nici a mea

Că mă duc prea des la ea.

E vina mândruței mele

C'o pus casa în locuri rele

Între dealuri și vâlcele

Vai de patimile mele.

depele ce se dau celor ce calcă legile.

Dar în viață se poate întâmpla ca vre'un făcător de rele să scape nepedepsit, fie că nu poate fi descoperit, fie că fuge, se ascunde, ori trece în țară străină, fie că are sprijinitori suspuși cari îl scapă de osândă.

Din fața lui Dumnezeu el nu se poate însă ascunde nicăiri. Dumnezeu toate le știe, toate le vede, până și gândurile voastre cele mai ascunse.

Dar dacă judecata pământescă a dreptului judecător nu crușă de pedeapsă pe cel vinovat, cum îl va pu-

rul ei.

— „Mai bine cu'n om mai puțin în sat, decât c'o surcea furată din pădurea stăpânului”, zicea Moji, când îl lăsa căinoșenia, să se oprească și el cu oamenii în vorbă.

S'au întâmplat, ca într'un an, să pice învățător la școală din Movilenii de Câmp un Pipăruș Pătru, iute de fire ca argintul viu, neastâmpărat și iscoditor, care voia să știe totul, să afle totul, ce și cum au trăit oamenii înainte, cum trăesc astăzi. Și între alte, multe, a aflat și greul ce-l duce satul din lipsa pădurilor, a lemnului, pe cari trebuia să le cumpere cu bani grei, dela depărtări mari, cale de zile întregi.

Cum dascălul era de prin părțile, unde nu se știa de averi grofești și

Munca binecuvântată

(Urmare din pagina 1-a)

vitele să le omoare. Munca e binecuvântată și sfințită numai cu măsură cu răgazuri pentru odihnă, ceace poporul nostru a înțeles totdeauna.

În al treilea rând munca trebuie să fie liberă, din voia bună, hotărârea și convingerea omului că face un lucru bun, folositor, necesar, și nu o muncă silită, sub amenințarea biciului.

Munca binecuvântată care are aceste trei însușiri de căpetenie, e bucuria vieții și produce cele mai înalte mulțumiri ce le putem avea în viața pământeană. Ea trebuie asigurată pentru toate clasele sociale producătoare, fie că lucrează cu brațele fie că lucrează cu mintea.

tea crușă dreptatea dumnezească în fața căreia suntem chemați odată cu toții?

Pomul ce nu face roade bune se tae și în foc se aruncă. Aceasta e legea generală a vieții omenești, și ea nu poate fi înconjurată de nimeni ori cât ar voi. Pedeapsa vecinică a iadului îi așteaptă pe toți cei blestemați, pe toți marii păcătoși, cari mor fără a se pocăi și a se împăca cu Dumnezeu, primind dela el iertare.

Căci aceasta este totuși deosebirea dintre pom și om: pomul rău nu poate

face decât poame rele, pădurești, în vreme ce omul rău se poate pocăi, se poate îndrepta, poate face și el fapte bune.

Aceasta e mângâierea, nădejdea și puterea omului ce-a avut nenorocul să facă păcate de moarte, pentru a nu cădea sub securea pread dreptului judecător: „să se întoarcă păcătosul și să fie viu”. Căci Domnul nu dorește moartea păcătosului, ci să se întoarcă dela păcat și să aducă roade bune în viață.

Părintele Ion

MINUNAȚII

■ Sunt mașini nouă de făcut chibrite dintre cari una singură poate face pe ceas zece mii gata umplute cu chibrite. Poate unde sunt astfel de mașini - în America - să nu se scumpească chibritele ca la noi.

■ O pipă folosită acum de milioane de oameni ar fi născocită înainte cu 2500 de ani și anume în America, de pieile roșii, populația băștinașe de odinioară a noului continent.

■ Un american vestit, Edison, care a născocit multe minunății, spunea că peste vreo cincizeci de ani se vor face vestminte cu cari îmbrăcat omul, va putea sbura cu o iuțeală de 50 km. pe ceas fără aeroplan.

Din cugetările oamenilor mari

■ Armata trebuie să aibă două principii ca normă: disciplina și să nu facă politică

■ Omul înainte de neam și-a iubit familia, înainte de lume neamul și partea sa de pământ, fie mare fie mică, în care părinții săi au trăit și au murit. Nu cunoaștem încă nicio seminiție cât de barbară, care să nu aibă acest simțământ.

■ Patria negustorului este buzunarul lui.

■ Ceea ce este mai de seamă, e să cugetăm românește când scriem și când vorbim.

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Să grăbim refacerea bogăției noastre animale

— Câteva îndrumări pentru economii de vite —

Războiul care se află pe sfârșitul său, a lăsat urme adânci în economia unor țări, chiar când aceste țări n'au devenit teatre de lupte. Cu osebire Transilvaniei de Nord și provinciile din răsărit, am putea spune că România a fost pusă întrucâtva la adăpost de suferințele celui de al doilea războiu mondial.

Totuși, dacă vom cerceta, mai cu atenție vom observa, că războiul nu ne-a scutit de oarecari pierderi în economia de vite.

Suportând, fără șovăire, toate obligațiunile ce ne-au fost impuse prin alianțele noastre din cei patru ani, cu marile puteri aflate în conflict, am dat din plin tot ceea ce ni s'a cerut, de bună credință fiind că ajutam și noi la statornicirea unei noi orânduirii într-o lume de pace și de prosperitate.

O principală preocupare

Aflându-ne către sfârșitul războiului, ne vom putea îngădui să pășim în mod mai serios spre refacerea grabnică a producției noastre de animale, ramură pentru a cărei dezvoltare suntem predestinați, prin însăși situația noastră agrară, de mică proprietate sătească. Reforma agrară care se află în curs de împlinire ne va sili, azi mai mult ca oricând, să dăm o deosebită atențiune economiei de vite, singurul mijloc prin care am putea stăpâni deabinelea bucata de pământ pe care Statul a dat-o celor doritori să-l muncească. Fără a avea la îndemână vitele de muncă, nu te poți numi nici proprietar de pământ, căci doar legea reformei agrare spune apriat că pământul nu poate fi decât al acelora cari îl muncesc cu puterile lor proprii. Ori, munca la pământ nu se poate închipi fără vite

Cum ne putem reface bogăția animală

Mai întâiu de toate va trebui făcută o numărătoare a tuturor vitelor de muncă și de rasă, pentru a ști cât avem, cât ne trebuie și ce ne trebuie.

Va urma apoi grija de a cruța dela tăiere și dela orice fel de rechiziție animalele bune de întrebuițat la muncile agricole sau la reproducție (înmulțirea și îmbunătățirea averilor).

Pentru producerea animalelor de soi bun, se simte nevoia încurajării și sprijinirii, cu toate mijloacele, a Instituțiilor Zootehnice de Stat, ca helghelii, tamslăcuri, vierii, crescătorii de porci, de păsări, epuri de casă ș. a.

În numărul viitor vom arata alte mijloace cari pot duce la refacerea bogăției noastre animale, pentru a asigura o cât mai largă prosperitate acestei țări de valoare agricolă.

Economist

Informațiuni economice

Noul preț al spirtului. Cu începere dela 1 Aprilie a. c. prețul alcoolului s'a stabilit după cum urmează: spirt rafinat de 90°: 3.200 lei; spirt sanitar de 90°: 1000 lei; rachiu de 40°: 1.420 lei; rachiu de 32°: 1.140 lei; spirt denaturat p. ars de 86°: 350 lei; spirt industrial ptr. tâmplării de 92°: 720 lei; țuică veche de 30°: 2.000 lei; țuică de 28°: 1.600 lei.

Legăturile comerciale dintr-o Românie și Statele Unite au fost puse din nou în funcțiune. Deocamdată

s'a dat curs legăturilor poștale (schimbul de corespondență), urmând ca într'un viitor apropiat să se îmbunătățească și alte mijloace cari vor putea asigura o cât mai folositoare concurență cu marea noastră aliată de peste Ocean. Nu se pot face operațiuni de bani, întrucât acestea cer vremuri de mai multă liniște și siguranță.

Să cultivăm viermi de mătase. Peste scurt timp duzii (frăgarii) vor da în frunze verzi. Gospodarul harnic va trebui să folosească acest prilej pentru cultivarea viermilor de mătase. Un crescător a făcut constatarea că din 5 grame sămânță putem strânge 12 kgr. de gogoși crude, care dau un kgr. fir de mătase (borangic). A încerca nu este lucru mare!

Slobozenie pentru carnea de măgar. Ministerul aprovizionării a dat o decizie prin care îngăduie a se tăia în abatoare măgari și catări. Pentru acest soi de carne nu se vor fixa prețuri maxime. La auzul acestei știri ne furnică la vârful urechilor...

Folosul merelor. Toate fructele, poamele, sunt folositoare sănătății. Se pare însă după cercetările unui doctor neamț, că cele mai sănătoase sunt merele. Mâncând regulat un măr la zi — spune el — nu vei avea nevoie de doctor. Căci mărul ajută la mistuit și ține în ordine circulația sângelui. Dacă mănânci șase mere la zi, nu vei avea lipsă de doctor de dinți, căci merele țin dinții curați.

Coțul C. E. C. -ului

DAȚI COPIILOR ZILNIC
5 LEI
pentru pușculiță

Cea mai bună piatră de încercare

Felul cum cineva se slujește de bani, cum îi câștigă îi economisește și-i cheltue, este, poate, una din cele mai bune pietre de încercare a înțelepciunii purtării lui.

Adunați bani albi pentru zile negre.
Depuneți regulat pe Libretul
C. E. C. -ului.

e satul Părăuani, și mai încolo comuna Rozoveni. Mai departe alte sate, tot românești, cu români harnici, unul ca unul, uni i în cuget și n simțiri. Și tot așa, sat de sat până în Munții Carpați, cu zalele lor: Munții Sibiului și ai Făgărașului. Iar dincolo de acești munți e România liberă, România în care vom fi odată toți români laolaltă. Atunci pădurea va fi a voastră, veți avea lemnele în streșina satului. Veți face foc cu lemne nu cu bălegar uscat.

Tot așa la științele naturale. Copacii aceia verzi, întunecați, sunt brazii, cei mulți sunt stejarii. Colo, unii mai deschiși sunt plopii, mesteacănii... și...

Copiii ascultau, făcându-se ochi și urechi. Învățătorul se înflăcăra, ar-

tând cu mâna slovele curate ale naturii, scrise de mâna lui Dumnezeu.

La sfârșitul anului școlar, tânărul învățător, și-a strâns ca biată i-a mai rămas din cele aduse de acasă și-a mai rămas din cele aduse de-a casă și-a luat rămas bun dela toată suflarea din sat — afară de Mojii, — și a bătut, ca o pasăre cu aripile smulse, o luă spre locul nașterii sale, spre casă.

— „Bună ziua mamă și tată...
Bună ziua oameni buni!
— Bine-ai venit Păvăluț!
— Cum ai dus-o cu dăscălia? Cum ai trăit pe unde ai umblat?
— N'am fost în dăscălie, ci n sclăvie. Și-am dus-o ca mielul cu lupul...
Mi-a urzit pădurarul Mojii un proces.

Ci c'as fi răzvrătit copiii satului, să nu uite, când vor fi mari, să împartă pădurea grofului între ei; zice, că chiar Mojii, m'a văzut, cum din curtea școlii arătam cu mâna brazda fiecăruia.

...Păvăluț nu s'a mai întors în Movilenii de Câmp. Dar nici Mojii n'a putut scăpa pădurea grofului din mâna dreptății tomânești, când s'a împlinit sorocul ei.

Petrea Dascălul

Foița glumeață

Unde-i avere...

Cum — cum nu, făcuse și țiganul rost de-o oaie și o dădu în turmă să

CALINDARUL PLUGARESC

Semne ce prevestesc schimbarea vremii

Vremea se va înrăutăți, va ploua sau va fi vânt puternic, ceea ce ne-o prevestesc:

Nourii, prin aceea, că:

- Dimineața e fără nouri, după ce mai înainte timpul a fost nestatornic.
- Nourii trec repede dela apus (vest) sau dela sud-vest.
- Se văd nouri subțiri deasupra altor nouri.
- Valurile de nouri au culori închise.
- Valurile de nouri nu se desfac seara.
- Valurile mari de nouri se ridică în zori.
- Valuri de nouri sunt așezați unul peste altul (suprapuși) și cât mai deși.
- Grupurile de nouri sub cer mohorit.
- Nourii de culori felurite în timpul zilei.
- Nourii sunt bine colorați în alb și negru.
- Nourii stau jos în zori de zi.
- Nourii sunt cenușii, murdari și printre ei se zăresc raze slabe de soare.
- Slabe culori roșii se văd deasupra unor nouri cenușii închiși.

SFATURI FOLOSITOARE

Mărul desinfectează gura. Cine are mere poate face probă, bineînțeles dacă are pe ale lui în pivniță. Căci cine le poate cumpăra azi din țarg, când se vând cu 300 — 400 lei kgr?

Ca hrană pentru găini e bun ovășul. Punem ovășul ce vrem să-l dăm la o mâncare în apă 24 de ore apoi îl întorcem pe un cearșaf și-l lăsam într-o cameră caldă. Repede incolțește, și când colțul va fi lung de doi centimetri, îl dăm găinilor. Il mănâncă bucuros și e hrană ușoară.

Pentru a feri puii păsărilor de curte de îmbolnăviri dese și adeseori de moarte dă-le zilnic puțină frunză de macriș, mărunțită bine.

aibă și el lapte, brânză și caș. Avea cui să dea prin bordei — puzderie de puradei,

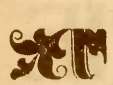
Decând avea și el o oaie în turmă se ținea în rând cu românii, pășea fălos, ținea capul sus și se uita peste umăr la cei de un neam cu el. Lucepu să meargă și la biserică, în rând cu românii, ba se imbulzea mereu în rândurile din frunte.

Încă nu apucase să-i vină rândul la stână, când într-o Duminecă vine păcurarul la el.

— Să viu după caș, urdă și jintiță? îl întreabă grăbit țiganul.

Păcurarul oftă a pagubă.

— Așa ar fi fost să fie, dar altfel a hotărât cel de sus. Ți-a murit oaia. Țiganului i se opri răsufatul, dar

SUB STEAGUL „ASTREI”

MÂNDRIA

Este păcatul început odată cu omenirea, cel care a adus lumea în starea în care se găsește astăzi, și pe care o întâlnim azi, ca și ieri, nu numai între oameni ci și între popoare.

Din cauza mândriei au călcat primii oameni poruncile dumnezeiești, din mândrie s'a ridicat Turnul Babilonului, iar primaucidere s'a datorit tot acestei mândrii.

De acest duh al mândriei nimeni nu este scutit. Fiecare din noi o purtăm în sufletul, în trupul nostru, dela cel mai sărac până la cel mai bogat. Cu toții dorim să ne înălțăm, să ne arătăm ceea ce nu avem, ceea ce nu suntem.

Omul mândru este neplăcut și urit tuturor, chiar și atunci când această mândrie este întemeiată pe anumite calități, pentru că atunci, toate aceste talente, el le va folosi numai pentru înjosirea semenilor săi. Această îngâmfare îl face să se încreadă prea mult în el, încât nu mai poate cuprinde cu mintea sa realitatea, căci mândria împăienjenește ochii celui îngâmfat, orbindu-l de persoana lui, în jurul căreia se învâртеște par'că toată lumea.

Omul cuprins de mândrie e omul veșnic nemulțumit de sine, de semenii săi și de tot ceea ce-l înconjoară. În dorința de a ajunge el, totdeauna el, mai mult decât cei din jurul său, nu precupește nimic pentru a înălțura pe oricine ar sta împotriva intereselor sale egoiste.

Acest lucru, la fel se întâmplă și în viața popoarelor. Alexandru Macedon, prin mândria sa mare a căutat să cucerească lumea. Napoleon, la fel, cuprins de mândrie a străbătut lumea în lung și în lat; iar astăzi, dacă aruncăm privirile în trecutul apropiat, nu vom vedea decât aceeași mândrie, de care este astăzi stăpânită par'că toată lumea, mândrie care a deslănțuit cel mai cumplit războiu, războiu al urii, și al tuturor nenorocirilor dintre oameni, războiu pentru care și în care milioane de suflete și vieți omeniești au fost și vor mai fi jertfite.

Atâta timp cât omul, unul ca fiecare altul, nu-și va lepăda această

aducându-și aminte că face parte dintre gospodari, își aduse aminte ce spun românii cu asemenea prilejuri. Iși lungi grumazii, se opinti și zise:

— Dee românico, ce să-i faci! Unde e avere, e și pagubă, arz'o focul!

— Așa-i fățul meu, zise baciul bătrân. Cu Dumnezeu nu te poți prinde.

— Ba io m'oi prinde! zise țiganul cu mândrie.

Și cum vei face?

— N'o să-i mai calc în biserică!

Strigături

De-eci până la Făgăraș

Nu-mi trebuie ceteraș,

Ceteraș e gura mea

Și-mi pot zice când oi vrea.

O țară prea puțin cunoscută

Țările își numără astăzi nu numai arborii, cartofii, boabele de grâu, animalele, ci mai cu seamă și oamenii pe care îi au. Omul se consideră pentru fiecare țară, pentru fiecare neam, un capital de mare valoare și-i zice în știință „capital om”. După cum banul, sau capitalul ban, bunurile bănești, trebuie bine chivernisite, așa se străduesc și neamurile toate și cu scaun la cap, să chivernisească bine, cu economie multă capitalul om: controlează nașterile, numărul morților, dau îngrijirea mai cu seamă copiilor, care formează viitorul neamului și tuturor membrilor din comunitatea neamului, împiedică irosirea capitalului om. „Desigur că, din număratoarea, sau cum îi zice știința „statistica poporului” ce se face în legătură cu omul, se pot trage multe învățăminte, se pot lua multe măsuri folositoare pentru viitorul oricărui neam.

La noi și aiurea

La noi în țară, s'a făcut cea dintâi și temeinică număratoarea a poporului de către d. Dr. S. Manuilă, un doctor învățat bănațean, iar cu chivernisirea capitalului om al neamului nostru se ocupă mult, actualul președinte al Astrei, d. prof. Iuliu Moldovan și cu învățăceii săi, prof. Dr. P. Râmneanțu și alții. Și Rusia sovietică și-a numărat populația în anul 1926 și a găsit că are 147 milioane, 27 mii, 115 suflete, iar în anul 1939, 31 Decembrie, a avut 172 milioane locuitori.

O socoteală interesantă

Asemănând-o cu numărul locuitorilor din alte continente și nu țări, iată ce vedem:

Asia (fără Rusia) are 1 miliard 154 milioane suflete, Europa fără Rusia

haină a mândriei, a trufiei, a îngâmfării și a fățarniciei, nu va fi fericit. La rândul lor și popoarele!

Până când omul, ca și un popor, nu vor fi inspirați de tot ceea ce a adus prin jertfa vieții sale. Cel ce s'a răstignit pe cruce, lumea nu va avea pace, căci nedreptatea va stăpâni această lume, făcând-o mult să sufere pentru păcatele ei; căci vântul trufiei răstoarnă și stinge toate virtuțile!

Dimitrie D. Roman

Acuma m'am tulburat

La jucat și la strigat.

— Taci măi vere, nu te face,

Că nu joci cu cine-ți place.

Ghici ghicitoarea mea!

(4) Ce hiară, încornurată,

Umblă cu gura căscată,

Și numai cu limba rămă,

Tot răstoarnă și dărâmă?

Cine se bucură de munca altuia, acela nu este om de omenie; precumtot așa nu se poate socoti bun român acela care crede că mai poate ceti foaia fără să o plătească.

are 402 milioane 550 mii suflete, Rusia are 172 milioane suflete, Africa are 157 milioane suflete, America de Nord are 143 milioane 178 mii suflete, America de Sud are 88 milioane 580 mii suflete, America centrală are 41 milioane suflete, Oceania (insule multe din Oceania) are 10 milioane 800 mii suflete.

În total se află pe tot rotogolul pământului 2 miliarde 170 milioane locuitori.

Rusia sovietică față de toate continentele ocupă locul al treilea.

Făcând o asemănătoare cu numărul locuitorilor din țările cele mai mari din lume, iată ce ne arată numerile de mai jos:

Imperiul Britanic are 548 milioane 806 mii locuitori, China are 450 milioane locuitori, Rusia are 172 milioane locuitori, Statele Unite are 152 milioane 725 mii locuitori, Japonia are 148 milioane 459 mii locuitori, Imperiul francez are 113 milioane 407 mii locuitori.

Un simțitor spor

Datele de mai sus ne spun că Rusia Sovietică ocupă locul al treilea printre țările cele mai mari din lume.

Controlând datele nașterilor și ale morților, adică cu câți se nasc mai mulți oameni decât mor (excedentul nașterilor) la o mie de locuitori, găsim că, în Rusia acest excedent în anii 1923—1925 a fost de 15, pe când în Japonia în același timp a fost de 12, în Germania 8, în Statele Unite 10, în Anglia 8, în Franța 2, iar la noi este de 17 pe toată țara, deci numărul locuitorilor se sporește în fiecare an în Rusia, cu 2 milioane și jumătate, în 13 ani deci populația Rusiei s'a sporit cu 25 milioane locuitori.

Interesant de știut

Dacă am căuta desimea populației din Rusia la un km. pătrat am găsi că abia ajung 8 locuitori pe un km. pătrat pe când la noi este de 60 locuitori. Desigur că acest număr este foarte scăzut, dar să ne gândim că Rusia are o întindere foarte mare, care nu poate fi locuită de om din cauza condițiilor foarte grele de trai.

Privind populația Rusiei după neamuri, care întrunește mai mult de 1% iată cum se subimparte:

Ruși 77 milioane, 791 mii 124; Ucrainieni 31 milioane, 194 mii 976; Bielorugi 4 milioane 738 mii 923; Kazaci 3 milioane 904 mii 622; Tătari 2 milioane 916 mii 536; Evrei 2 milioane 599 mii 773; Georgieni 1 milion 821 mii 184; Turci 1 milion 706 mii 605; Armeni 1 milion 567 mii 563.

Aceste date sunt culese după numerotarea din anul 1926, desigur că afară de neamurile de mai sus se află și altele cum ar fi germani, polonezi, nordvini, curiași, români, turkmeni și alții însă toate acestea abia întrunesc 10% din totalul locuitorilor.

Amestecul (încrucișarea) între neamuri s'a făcut mai mult în Siberia, unde a dat — se pare — un neam în devenire „Siberiakul”.

Unde s'a stabilit populația mai mult

Sfaturile Doctorului

Despre curățenie

În sfaturile sale Doctorul Iosif scria într'unul din numerile „Foi Poporului”, din anul trecut că, cunoștințele despre boale nu mai pot rămânea o taină a doftorilor și că toată lumea dela mic până la mare, trebuie să cunoască cât mai multe din aceste taine ca astfel înarmați cu știință să ne apărăm în contra boalelor de tot felul și mai ales, în contra boalelor molipsitoare.

Pentru împlinirea celor spuse cu atâta dreptate și pe înțelesul tuturor de Doctorul Iosif, „Foaia Poporului” va continua să scrie sfaturile medicale, dar tot după spusele Doctorului Iosif printr'un învățacel al său care se va strădui să fie și el ușor înțeles.

O judecată ușoară ne învață că este mai lesne de prevenit o boală decât să o lecuiști după ce s'a produs, dar pentru aceasta se cere să știe omul de ce trebuie să se păzească. În sfaturile viitoare vom arăta felul cum ne putem păzi de boale dar și cum să ne lecuiim dacă, Doamne ferește, ne-am îmbolnăvit.

Una din multele mijloace de apărare contra boalelor este curățenia trupului și a hainelor. Obiceiul românesc bun, este ca dimineața fiecare om la sculare se spală pe față și își zice „ocinașile”. Numai că spalatul pe față trebuie făcut și cu săpun nu numai cu apă, iar apa să fie limpede și nu tulbure sau spurcată (murdară). Nu este bun obiceiul de a ne spăla cu apă din gură deoarece odată cu apa din gură se împrăstie pe față și microbii cari se găsesc și putem să facem bube dulci, (impetigo) buboaiie sau alte sgrăbunțe.

Nu este bine să ne spălăm nici cu apă din creplă sau troacă de unde se adapă vitele căci se pot îmbolnăvi mai ales copiii cari au pielea mai subțire decât oamenii mari, de linsori sau spuzături (tricoifiție). Aceste spuzături dacă ajung pe pielea capului unde este păr apoi se vindecă tare greu.

Bubele dulci se vindecă cu medicamente desinfectante cari se cumpără dela farmacie după recept sau la vânzare de mână, tinctură de iod, soluție de rivanol, unsoare de precipitat alb, soluție de nitrat de argint 2 procente.

Linsorile (tricoifiția) se vindecă dacă le atingem cu tinctură de iod sau cu unsoare de precipitat galben de mercur.

Dr. O. O.

la sate sau orașe?

La 17 Decembrie 1926 la orașe erau, 26 milioane, 314 mii 114 locuitori, adică 17,9% procent; la 1 Ianuarie 1939 la orașe erau, 55 milioane 909 mii 908 locuitori adică 32,8%; la 17 Decembrie 1926 la sate erau 130 milioane 713 mii 801 locuitori a-

Continuare în pag. 6-a)

CONVOCARE

Domnii acționari ai Societății de Asigurări Generale „PRIMA ARDELEANĂ”
se invită a lua parte la

a XXXIII-a Adunare Generală Ordinară

care se va ține Sâmbătă, în 12 Mai 1945, orele 12 din zi, în birourile Societății din Sibiu, Piata Unirii Nr. 1, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și Constituirea Adunării Generale;

2. Darea de seamă a Consiliului de Administrație a raportului Comitetului de Censori despre gestiunea anului 1944;

3. Aprobarea Bilanțului, Contului Profit și Pier-

dere, descărcarea Consiliului de Administrație și a Comitetului de Censori;

4. Distribuirea profitului net;

5. Fixarea retribuțiunii Comitetului de Censori și a jetoanelor de prezență;

6. Mutarea sediului Societății;

7. Eventuale propuneri.

Dacă în ziua de 12 Mai 1945 nu se va întruni numărul de acționari și mandatar cerut de lege, Adunarea generală ordinară se va amâna pentru ziua de Duminică, 13 Mai 1945, orele 12 din zi, când se va ține o nouă adunare, în același local și cu aceiași ordine de zi, luându-se hotărâri valabile oricare ar fi numărul acționarilor prezenți.

Acționarii cari doresc să participe la această adunare generală, sunt rugați să-și depună acțiunile și eventualele procuri la casieria Societății, la Direcțiunea Regională din București, Str. Regală Nr. 19, la reprezentanțele ei generale, sau la Banca „Albina” și sucursalele acesteia până la 8 Mai 1945.

Sibiu, la 7 Aprilie 1945

Consiliul de Administrație

Bilanț general pe anul 1944

	Elementară Accidente	Viață	TOTAL		Elementară Accidente	Viață	TOTAL
Numerar la Cassă, la B. N. R. și la C. E. C.	28.525.056		28.525.056	Capital social	17.000.000	8.000.000	25.000.000
Depuneri la Bănci la vedere	125.408.835		125.408.835	Fond statutar de rezervă	5.000.000	2.300.000	7.300.000
Efecte publice		36.209.233	36.209.233	Fond special de rezervă	2.800.000		2.800.000
Imobile		82.139.500	82.139.500	Fond de construcție al imobilelor		4.000.000	4.000.000
Imprumuturi pe ipoteci	1.246.000		1.246.000	Fond pentru diferențe de curs	500.000	1.200.000	1.700.000
Imprumuturi pe polițe viață		14.971.474	14.971.474	Fond pentru creanțe dubioase	600.000	600.000	1.200.000
Plasamentele fondului patronal	29.795.814		29.795.814	Fond patronal de pensuni	29.795.814		29.795.814
Cont curent al ramurei elementare		3.747.365	3.747.365	Rezerva de prime:			
Soc. de asig. și reasig. debitoare	13.744.781	38.484.892	52.229.673	la ramura Incendiu		70.427.100	70.427.100
Depozitul nostru la cedenți	3.916.352	36.377.563	40.293.915	Efracție		3.516.320	3.516.320
Diverși debitori	293.115	3.356.587	3.649.702	Grindină		230.254	230.254
Agenții principale și agenți	11.165.316	12.525.132	23.690.448			74.173.674	74.173.674
				minus partea reasiguratorilor	45.833.472		45.833.472
				la ramura accidente		6.021.601	6.021.601
				minus partea reasiguratorilor	4.293.883		4.293.883
				la ramura viață		209.052.631	209.052.631
				minus partea reasiguratorilor		70.457.781	70.457.781
				Despăgubiri încă nelichidate partea societ. la ramura elementară		9.163.198	9.163.198
				la ramura accidente	13.733.166		13.733.166
				la ramura viață		9.348.861	9.348.861
				Cont curent la ramura Viață		3.747.365	3.747.365
				Soc. de asig. și de reasig. creditoare	86.413.432	594.262	87.007.694
				Depozitul de rezervă al reasiguratorilor		57.270.891	57.270.891
				Dividende necerute	372.134		372.134
				Diverși creditori	741.093	4.643.195	5.384.288
				Beneficiu net:			
				reportat din anul 1943		1.004.074	1.004.074
				pe anul 1944	3.264.910	1.259.687	4.524.597
					214.095.269	227.811.746	441.907.015
	214.095.269	227.811.746	441.907.015				

CONTURI DE ORDINE

18.197.024

Efecte în depozit

18.197.024 Deponenți de efecte

Sibiu, la 31 Decembrie 1944

Președintele Consiliului de Administrație
(ss) Ștefan Boer

Director General Substituit
(ss) Dr. Ioan Crețu

Pentru contabilitate
(ss) E. Olariu

Revidiat și aflat în consonanță cu registrele societății
(ss) Constantin Pop (ss) Oclavian Stoichita (ss) D. Bărsan

Actuar autorizat
(ss) Vasile Vlaicu

INFORMAȚIUNI ULTIMELE STIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 1000.—
 Pe o jumătate de an — „ 500.—
 Pentru negustori și com., 2000.—
 Instituții și autorități Lei 4.500.—
 Abonament de sărbători „ 10.000.—
 PREȚULUI NUI NUMĂR „ 30.—

● **Moartea Prințesei Elisabeta Bibescu.** La începutul acestei săptămâni și-a dat obșteșcul sfârșit, în locuința sa din București (Hotelul Athenée Palace), aceea care a fost Prințesa Elisabeta Bibescu, soția Prințului Anton Bibescu, fost ministru al României la Washington, Madrid și consilier de legăție la Londra. Defuncta avea 48 de ani și se bucura de strânse legături cu cele mai de seamă personalități din Anglia, Franța și Statele Unite. Elisabeta Bibescu, născută Ascutit, era fiica lordului englez cu același nume și care în câteva rânduri a fost primministru al Marii Britanii. Mama defunctei (Margareta Oxford) prezidează încă și azi la Londra „Asociația de ajutorare a refugiaților și emigranților din Europa”. Pe lângă calitatea de scriitoare aleasă, defuncta a lucrat mult în ultimii patru ani de asuprire dictatorială, ajutând cu toate puterile ei la eșirea noastră din alianțele nefirești. Prințesa Bibescu întreținea strânse legături de prietenie (în ultima vreme prin scrisori)

cu dna Roosevelt și d. Roosevelt, președintele Statelor Unite, apoi cu d. Churchill, primul ministru al Marii Britanii. Mai trebuie amintit apoi, că defuncta era vară bună cu d. Barbu Știrbei, unul din bunii noștri români care a jucat un rol covârșitor în actul dela 23 August 1944.

Rămășițele pământești ale Prințesei Elisabeta Bibescu au fost așezate în cripta familiară dela Mogoșoaia.

Tara îi poartă recunoștința pentru tot binele ce i l-a făcut,

● **„Din Ardeal în America“** (35 de ani în Statele Unite ale Americii), este titlul proaspetei lucrări scrise de d. **Ion Blendea** în Tipografia „Astra Culturală”, și pusă spre vânzare în toate librăriile și chioșcurile de ziare din orașul nostru. Este o carte interesantă care cuprinde viața de sbucium, de luptă, de dureri și bucurii, a unui român ardelean care, a luat viața în piept, încă de mic copil, pentru ca azi să poată dovedi că acolo unde este voință și Dumnezeu dă o mână de ajutor. Cartea costă 900 lei,

Judecătoria de pace rurală Agnita

Nr. 569/1944 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de următoarea Bancă Agnițeană s. a. Agnita contra urmăritului Roth Andrei din Proștea, Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Proștea circ. Tr. Mare no, cf. 1014 Nr. de ord. A — 1 Nr. top. 174 casa și curte 348 stj; 175 grădina 302 stj., întreg cu prețul de 900.000 lei pentru încasarea creanței de 36.574 capital și accesorii. Licitațiunea se va ține în ziua de 28 Aprilie anul 1945 ora 10 în localul oficial str. M. Viteazul 16 ușa 18. Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție în numerar sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobilul un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conf. procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit.

Agnita, la 27 Noemvrie 1944!

Judecător
 (ss) Ioan V. Zăgan

cond. cf. Andreiu

Judecătoria rurală Șercaia, Secția Cărții funduare

Nr. 115/1945 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cauza de executare a urmăritului Radu Cociașu, contra urmăritului Gheorghe Ioan Oprea, Judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra imobilului cuprins în c. f. Șercaia, Nr. 1774 Nr. top. 502, 503, casă și grădină, cu prețul de strigare de 200.000 Lei, cu menținerea dreptului de uzufruct viager în favoarea Veroanei Langa născ. Maier, pentru încasarea sumei de 200.000 Lei, cap. acc. fixând termen pentru înținerea licitației pe ziua de 12 Maiu 1945, ora 15 în localul oficial, al Judecătoriei Șercaia, Str. Mare Nr. 215, camera Nr. 7.

Șercaia, la 7 Februarie 1945.

Judecător

(ss) Dr. Ștefan Suceava

Populația Rusiei

(Urmare din pag. 4-a)

adică 82,1% procente; la 1 Ianuarie 1939 la sate erau 114 milioane 557 mii 278 locuitori adică 67,2 procente.

Din numerile de mai sus tragem două concluzii și anume:

Că majoritatea populației se află la sate, și că ea mereu tinde să vină la orașe, deci, se petrece același fapt ca și la noi, se înțelege însă că planul conducătorilor Rusiei de astăzi urmărește printre altele și industrializarea Rusiei, deci în acest scop ei au făcut orașe industriale mari, care au atras după sine populație multă, dela sate la orașe. Planul economic

Situația Germaniei devine tot mai grea

— Aliații impun capitulare fără condițiuni —

Cu fiecare zi războiul aduce Germaniei sarcini, dintre cele mai grele. Cuprinsă între ciocan și nicovală, populația Germaniei își caută scăpare, pe unde poate. Se anunță că zilnic numeroase avioane transportă refugiați germani în Suedia și spre frontierele Elveției. Odată cu populația se refugiază și marii demnitari, și persoane cari au avut roluri de conducere în fruntea partidului național-socialist. Hitler continuă, însă, să îndemne trupele la rezistență, chiar cu prețul celor mai mari sacrificii.

Deși este încolțită din toate părțile Germania nu se dă încă bătută. Probabil ea nădăjduiește într'un conflict ce s'ar putea ivi între aliați, pentru ca din acest conflict să poată trage foloasele de ultimă oră.

După toate semnele, socoteala lui Hitler nu ar prea avea sorți de izbândă, dată fiind hotărârea aliaților de a o constrânge la o capitulare fără condițiuni.

Bătălia pentru Viena

Când aceste rânduri vor ajunge sub ochii cetitorilor noștri, pe străzile Vienei (capitala Austriei) se desfășoară lupte dintre cele mai crâncene între trupele sovietice și române — pe deoparte și între cele germano-maghiare — pe de altă parte. Mareșalul sovietic Tolbukin, care comandă frontul dela Viena, a adresat populației un mesajiu, invitându o să și dea seama de primejdia care o paște în cazul când ar continua să dea concurs armatelor germano-maghiare. Sunt temeri, că, în cele din urmă, nemții vor arunca în aer toate clădirile și instalațiile principale din capitala Austriei pentru a zădărnici ofensiva rapidă a trupelor mareșalului Tolbukin.

Pe frontul japonez

Că situația Japoniei este deasemenea dintre cele mai serioase, o arată și faptul că ofensiva deslănțuită, în ultimele zile, de trupele americane, au provocat o schimbare a guvernului din Tokio, care va avea acum să

URMĂRIND RĂZBOIUL LUMII

aleagă, între o contra-ofensivă mare proporții sau între o pace cu America. Denunțarea de către Rusia Sovietică, a pactului de neutralitate a pus într'o nouă încurcătură Japonia aliata Germaniei.

Frontul românesc

După ce au încălecat coastele Munților Tatra-Mică, cucerind mai multe puncte de sprijin, trupele române din armata a IV-a de sub comanda generalului Dăscălescu, înaintază fără odihnă, spre Munții Tatra-Mare, respingând cu simțitoare pierderi, pe inamicul maghiar, care s'a incuibat pe pământul Ceho-Slovaciei, amica noastră.

Postul de radio „Glasul Americii” precum și dela cel din Londra, s'adresează zilnic cuvinte de laudă la adresa trupelor române, cari, deși luptă într'un sector dintre cele mai grele, totuși, dau dovadă de mult spirit ostășesc și de curaj într'o luptă cu un inamic în sprijinul căruia stau o tâtea avantajii: camuflare, adăpostiri și rezervă de munițiuni.

Pregătiri de pace

La 25 Aprilie a. c., urmează să se întrunească la San-Francisco, pe coastele de apus ale Americii de Nord, delegații statelor aliate, pentru a lua în cercetare problemele în legătură cu organizarea păcii și orânduirea unei noi lumi bazată pe principii democratice, în numele căroră s'angajăm să oștirile națiunilor prietene printre cari ne numărăm și noi.

În cercurile diplomatice ale Națiunilor Unite se crede că această conferință va fi singura cale prin care popoarele lumii vor putea să și asigure o viață de pace mai îndelungată și de bună conlucrare între toți factorii cari râvnesc spre progresul omenirii.

Se mai spune că în cazul când această conferință nu se va putea ține sau că ea nu ar duce la îndeplinirea scopului pentru care a fost convocată, omenirea va intra într'un măcel și mai groaznic, al cărui sfârșit nici nu poate fi prevăzut.

Răspunsul Turciei

Guvernul Turc, răspunzând la nota prin care Uniunea Sovietică îi face cunoscută așa zisa denunțare a tratatului turco-sovietic, este de acord ca acest tratat al cărui termen se împlinesc în luna Aprilie 1946 să fie revăzut și potrivit cu împrejurările actuale. Cu acest prilej guvernul turc și-a reînnoit dorința sa de a face tot ce-i stă în putință ca să ajute la o cât mai bună colaborare între cele două țări vecine.

Citiți și răspândiți

„Foia Poporului”